

LOKVANJ

371.8:373.3 (497.4 Ptuj)

6011907,1

COBISS

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 1

Letnik: 16

Šolsko leto: 2012/2013

Mentor: David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Urednici: Ema Jožič, Evelin Ljubša

Uredniški odbor: Anea Bezjak,

Lana Kolarič, Zala Kosi

Fotografije: Foto video krožek

Naklada: 550 izvodov

Izdano: december 2012

DRAGA BRALKA, DRAGI BRALEC LOKVANJA!

Naša življenja so sestavljena iz kopice korakov ... Prvi koraki, ki jih naredi dojenček, ko sta oče in mati vsa navdušena, da je shodil, prvi koraki na prostem, v naravi. Pa prvi koraki na poti do šole in po njej, najprej otroški, nato mladostniški in vse bolj zreli in suvereni na poti do odraslosti.

A se tudi tam ne konča naše vsakdanje korakanje. Življenje je namreč eno samo korakanje – od izziva do izziva, od enega do drugega cilja, od človeka do človeka. Ko nekam prispemo, se že odpirajo nove poti, lažje in težje.

In zdi se, da smo se ta hip znašli v vozlišču napornih korakov, ko pogled na družbo ni nič kaj prida. Vsak dan smo bombardirani s takimi in drugačnimi informacijami o ljudeh, ki so zaradi požrešnosti po denarju spravili na kolena cele družine. Vsak dan poslušamo o krizi, o zmedeni in negotovi politiki, vsak dan čakamo, kako se bo vse skupaj odvijalo naprej.

A korake delamo ljudje. Vsak zase, vsak po svoje. In vsi koraki so še kako pomembni in dragoceni. Zato nas morajo v kolesju »velikih« družbenih zgodb v prvi vrsti zanimati predvsem zgodbe

posameznikov. Zaskrbljujoč je podatek, koliko ljudi v Sloveniji je bilo pahnjениh v totalno revščino, koliko jih ne zmore več plačevati položnic ali kupiti osnovnih živil. Zato je zdaj še kako pomembno, da ob lastnih korakih naostrimo ušesa in prisluhnemo tudi drugim. Zdaj je trenutek, ko moramo pozabiti zgolj in le nase, ko moramo prisluhniti sočloveku. Naj bodo imenitne vrstice naših mladih novinarjev v prvi letošnji številki Lokvanja začetni koraki na poti prisluškovanja, kaj nam imajo povedati drugi ...

David Bedrač

Iz vsebine:

Intervju z ravnateljico	2
Športne strani	4
Športna faca	7
Kulturne strani	8
Vesele prigode	10
Glasovi tujine	12
O tem in onem	13
Tehniška faca	17
Ekostрани	18
Zadnja stran	20

INTERVJU Z RAVNATELJICO

Lansko šolsko leto je zaznamovalo veliko dobrih rezultatov in dosežkov. Kako bi ga ocenili?

Lansko šolsko leto je bilo izjemno dobro po dosežkih naših učenk in učencev. Na njihove dosežke smo lahko upravičeno zelo ponosni.

Malo manj pa smo ponosni na vedenje nekaterih učencev, ki so se žal obnašali neprimerno in povzročali precej preglavic svojim sošolcem, sošolkam, učiteljem in staršem. Želim si, da bi bilo v bodoče tega čim manj.

Ali ste izpolnili vse svoje načrte v preteklem šolskem letu?

Težko je izpolniti vse načrte in želje, ki jih človek ima, kajti prav je, da si posameznik postavi dovolj izzivov in dovolj ciljev, toliko, da morda še vedno kaj ostane, česar nisi uspel uresničiti in je tako izziv za prihodnost.

Pričakujete, da bodo tudi v tem šolskem letu učenci dosegali veliko dobrih rezultatov ?

Verjamem, da bo letošnje leto uspešno in da boste učenke in učenci tudi letos dosegali odlične in imenitne rezultate, na katere bomo lahko ponosni.

Katere projekte pa bi izpostavili v letošnjem šolskem letu?

Tudi letos je teh veliko. Morda se med vsemi najbolj veselim tega, da bo pevski zbor pripravil glasbeno predstavo Kresniček skupaj z gledališkim klubom. Zelo se veselim tudi dogodka Osnovna šola Ljudski vrt ima talent 2013.

Ob vsem tem si želim tudi, da bi bilo delo pri pouku kvalitetno in uspešno, predvsem pa tega, da bi bili učenci med seboj prijazni in spoštljivi, da ne bi prihajalo do nasilja. Slednje se mi zdi največji »projekt«, ki ga lahko neka šola doseže.

V družbi je vse večja stiska, tako ekonomska kot tudi splošna, človeška. Se to odraža v šolskem življenju?

Na žalost se stiska, ki se pojavlja v širši družbi, pojavlja tudi v šolskem prostoru. Izraža se na dva načina. Prvi je ta, da imajo starši vse manj denarja za različne dejavnosti, ki jih moramo prilagajati tako, da so povezane s čim manj stroški, in da ima vse več staršev težave s plačevanjem položnic za prehrano. Tukaj upam, da bo družba našla nek način, da se bo spopadla s tem problemom.

Drugi, še težji način, kako se kaže finančna kriza, pa je vedno večja nestrpnost in vedno večje nezadovoljstvo, ki se pojavlja med ljudmi. Če se to dogaja v družinah, se preko učencev prenaša tudi v šolski prostor.

Bliža se novo leto, čas, ki je povezan z različnimi pričakovanji. Kaj bi porekli vsem nam ob prehodu v leto 2013?

Rekla bi, da na širše težave in težke razmere, ki vladajo v družbi, in na resne stiske, ki zadevajo mnoge družine, težko vplivamo. Lahko pa dan polepšamo tistim, ki so okrog nas, da jim s svojo prijaznostjo in s tem, da jih imamo radi, olajšamo vsakodnevno življenje.

Želim si, da bi bilo v letu 2013 med ljudmi čim več prijaznosti, strpnosti in ljubezni!

ŠPORTNE STRANI

Medobčinski tekmovanji v rokometu

V torek, 25. 10., je potekalo medobčinsko tekmovanje v rokometu za deklice. Na tekmovanju sta sodelovali dve ekipi – OŠ Markovci in OŠ Ljudski vrt Ptuj. Naše učenke so na tekmovanju osvojile prvo mesto. Postale so medobčinske prvakinja. S tem rezultatom so se uvrstile na področno tekmovanje. Čestitke!

12. 11. 2012 pa je potekal finale medobčinskega tekmovanja v rokometu za dečke. Tekmovanje je potekalo v šolski telovadnici, naši učenci so osvojili 2. mesto in se uvrstili na področno tekmovanje.

ŠPORTNI DAN

V sredo, 19., in v petek, 21. septembra, smo izvedli jesenski kros in športne igre za učence od 1. do 9. razreda. Vsi učenci smo se na krosu odlično odrezali, vsi smo se tudi zelo zabavali.

Športne novice je pripravila: Ema Jožič, 9. b

MALI PLAVALCI

Ko smo se razdelili v skupine, sem bila pri učiteljici Simoni. Najprej smo se učili žabico. Vsak dan smo se peljali po toboganu. Imela sem se lepo.

Tea Stubičar, 3. c

Na plavalnem tečaju je bilo polno zabave. Prvi dan smo spoznali učiteljice. Razdelili smo se v skupine in ostali skupaj cel teden. V četrtek smo nekateri plavali v krogih deset minut. Za nagrado smo lahko šli v vroč bazen ali na tobogan. Zadnji dan smo imeli testiranje in zabavne igre.

Matjaž Bezjak, 3. c

»ŠPORT JE ŠPORT«

V soboto, 29. 9. 2012, je v telovadnici OŠ Ljudski vrt Ptuj potekala predstavitev projekta Šport je šport za učence od 1. do 5. razreda matične šole in podružnice Grajena. Namenjena je bila druženju s športniki invalidi in spoznavanju športov, s katerimi se ukvarjajo.

Nosilec projekta predstavitve športov za invalide je Društvo za šport invalidov MOST Ptuj, ki mu predseduje Andreja Razlag, bivša učenka naše šole. Pri njegovi zvedbi so sodelovali: Zveza za šport otrok in mladine Slovenije, Zveza za šport invalidov Slovenije – Paraolimpijski komite ter Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez. Ključni pomen predstavitve je dokazati mladim, da je šport šport, da je samo eden, da pa smo različni ljudje, ki se s športom ukvarjamo. Tako je šport most, ki vključuje invalide v

aktivno življenje, pri čemer pa športniki invalidi potrebujejo več pomoči in podpore. Učenci so videli praktično predstavitev šestih športov za invalide: kegljanje slepih in slabovidnih, šah za slepe in slabovidne, košarka na vozičkih, namizni tenis, streljanje za športnike invalide, odbojka sede. Posamezne športe so predstavili športniki invalidi, ki so bili naši gostje, in sicer: strelec na vozičku Franc Pinter, ki se je udeležil že šestih paraolimpijskih iger; slabovidna šahista Branko Emeršič in Davorin Šajnovič; košarkar na vozičku Boris Klep; igralec odbojke sede in golfa Marko Zupanič. Pri predstavitvi so pomagali tudi demonstratorji. Program je povezovala Silva Razlag, ki se je odločila pomagati invalidom s pomočjo športa, ki ima za invalide še večji pomen.

Tudi sama se je ukvarjala s športom, saj se je kot nekdanja aktivna kegljačica udeležila

svetovnega prvenstva za neinvalidne, sedaj pa je pomočnica glavne trenerke državne reprezentance v kegljanju za slepe in slabovidne. Vse prisotne je nagovorila ravnateljica Tatjana Vaupotič Zemljič, nekdanja uspešna šahistka. Za učence je bilo največje doživetje, da so se lahko preizkusili v nekaj športih za invalide. Minute, namenjene posameznim športom, so hitro minile, pa tudi čas za klepet z vrhunskimi športniki invalidi. Učenci in ravnateljica so se vsem gostom zahvalili s spominskimi darili.

Svoja doživetja so učenci sklenili z ustvarjanjem likovnih in literarnih izdelkov, v katerih so zapisali:

Naš razred se je najprej preizkusil v kegljanju za slepe. Postavili smo se v kolono. S posebnimi očali so nam zakrili oči, tako da nismo ničesar videli. V roke so nam dali kroglo za kegljanje. Stali smo pred črto in metali kroglo. Ob svojem metu sem zadela le en kegelj, a se še ta ni hotel podreti. Preizkušnja je bila zelo težka.

Tajda Bratec, 5. a

Igrali smo odbojko sede. Bila mi je všeč. Športnike invalide spoštujem, ker se še vedno ukvarjajo s športom, čeprav se jim je zgodila nesreča ali pa so se takšni rodili. Vedo, da ne smejo žalovati doma, ampak morajo še naprej živeti življenje, kot so ga prej.

Zala Veselič, 5. c

Zelo smo bili veseli, ko smo izvedeli, da bomo vse športe lahko preizkusili, a se je izkazalo, da ni tako preprosto. Le redki učenci so zadeli koš iz invalidskega vozička, pri odbojki pa smo se v sedečem položaju težko premikali. Tudi pri kegljanju z zaprtimi očmi težko kaj zadeneš.

Prepričali smo se, da je invalidom zelo težko igrati igre, ki jih mi z lahkoto obvladamo.

Kaja Petrovič, 5. b

Na predstavitvi so nam športniki invalidi prikazali, da se lahko tudi oni ukvarjajo s športi in celo dosežejo medalje na tekmovanjih tako kot zdravi športniki. Spoznala sem, da je invalidom ukvarjanje s športom težje, zato spoštujem njihovo voljo in vztrajnost za doseganje športnih ciljev.

Julija Judar, 5. c

Športnikom invalidom želiva veliko uspeha na tekmovanjih!

Timotej Modrič, Tilen Brus, 5. b

Zbrali in zapisali: Maksim Jabločnik in Nika Caf, 8. c (novinarski krožek)

ŠPORTNA FACA

Patrik Šulek je uspešen športnik na področju kick boksa. V zadnjem času je dosegel vidne rezultate tako v Sloveniji kot tudi zunaj naših meja. Povprašali smo ga nekaj o njegovem športnem udejstvovanju.

KOLIKOKRAT NA TEDEN IMAŠ TRENING?

Štiri krat na teden po dve uri.

KOLIKO NAGRAD IN POKALOV SI DOBIL IN KAKO SI SE OB TEM POČUTIL?

Skupaj imam 47 medalj, pokalov pa 9. Ob prvem pokalu sem bil zelo vesel, veliko mi je pomenil. Vsaka nagrada šteje!

ZAKAJ SI SE ODLOČIL ZA TA ŠPORT?

Zanimal me je ... Pa tudi oče me je opazil, da sem se doma veliko »pretepal«.

ALI SE UKVARJAŠ ŠE S KAKIM DRUGIM ŠPORTOM? ČE NE, KATEREGA BI SI ŠE IZBRAL?

Drugega ne bi izbral. Pri kick boksu mi je zelo všeč.

KAKO BI OPISAL TA ŠPORT SKOZI SVOJE OČI?

Kick boks je zelo zanimiv šport. Všeč mi je, da vsebuje različne prevale.

Pogovarjala se je: Zala Kosi, 6. c

KULTURNE STRANI

FILM O POBALINKI

Na skupnosti učencev smo se veliko pogovarjali na temo Stiske in radosti odraščanja. V okviru te teme smo si 6. in 7. razredi pogledali film Pobalinka.

Film predstavlja drugačnost in ljubezen, govori pa o deklici, ki želi biti fant, zato se tako tudi vede in oblači.

Nekaterim učencem je bil film všeč, drugim ne. Meni je bil v določenih delih všeč, v nekaterih pa tudi ne. A to je bil zagotovo poučen dan.

Zala Kosi, 6. c

DOBILI SMO ZLATI ZOB

V petek, 12. oktobra 2012, smo imeli učenci sedmih razredov v okviru nacionalnega projekta Rastem s knjigo kulturni dan. Obiskali smo Knjižnico Ivana Potrča na Ptuju, kjer smo se seznanili z Mladinskim oddelkom knjižnice in delovanjem bibliografskega sistema COBISS, ki je nadvse uporabna reč, saj si lahko z njim pogledamo, kdaj je kakšna knjiga prosta za izposajo kar z domačega naslonjača. Po predstavitvi smo se odpravili med knjižne police in pobrskali po knjigah, ki govorijo o gorništvu in plezanju. To je tudi tematika knjige Tadeja Goloba Zlati zob, ki smo jo ob obisku prejeli v dar.

Po povratku iz knjižnice smo v šoli izdelali knjižna kazala, ki smo jih podarili učencem 1. razreda in prisluhnili predstavitvi mladinskega raziskovalnega dela, ki nam jo je pripravila knjižničarka Edita Čelofiga.

Domov smo se odpravili z veliko novega znanja in obilo motivacije za pripravo raziskovalnih nalog, ki se jih bodo nekateri izmed nas lotili že v letošnjem šolskem letu. Jaz sem v tem kulturnem dnevu zelo uživala in bi ga z veseljem še enkrat ponovila.

Erleta Berisha, 7. c

Mihčev festival 2012

Tudi letos je potekal Mihčev festival, festival, kjer se družimo in razvijamo naše risarske in literarne sposobnosti. Pisali in risali smo to, kar smo čutili in vse smo izlili na papir.

Po papirju so se izlile neverjetno lepe risbe in zgodbe, ki so nastale 13. oktobra dopoldan, ko sva se udeležili literarne delavnice, ki jo je vodil naš učitelj David Bedrač. Likovne, ki jih je vodil Jože Foltin, pa so potekale teden poprej.

V literarni delavnici so se razvila določena čustva, ki smo jih nato zapisali v literarni obliki. Bili smo tudi pesniki. Izmislili smo si pesem in jo potem vstavili v zgodbo. Za zaključek, 7. novembra, pa smo imeli prireditev, kjer so nam predali zbornike in priznanja za sodelovanje. Na Mihčevem festivalu smo zelo uživali in niti malo nam ni žal, da smo se ga udeležili.

Anea Bezjak in Lana Kolarič, 6. c

Bili smo v gledališču

Bil je torek, 9. oktober. V okviru kulturnega dneva smo obiskali gledališče. Tja smo se odpravili peš. Vsi smo že težko pričakovali predstavo. Ogledat smo si šli Gregorjevo čudežno zdravilo.

Ko smo prišli pred gledališče, smo še enkrat ponovili, kako se v hramu kulture obnašamo. Vstopili smo. Predstava se je kmalu začela.

Na začetku je oče fanta Gregorja odšel v službo. Ampak na Gregorjevo nesrečo je doma ostala oma. To je bila zanj najbolj tečna, nesramna in sebična ženska na svetu. Zato se je odločil, da bo naredil zdravilo, čudežno zdravilo za omo. V lonec je zmešal vse mogoče. Zdravilo proti bolham ali šampon na primer. Ker je bilo čisto enake barve, ga je oma zamenjala za svoje zdravilo, ki ga mora jemati. Pogoltnila ga je in... Začela je rasti! Rasla je in rasla, dokler ni dosegla strehe in ven je pokukala njena glava. Ampak ko se je Gregorjev oče vrnil iz službe, mu je bilo to zelo všeč, zato je hotel narediti še več tega zdravila. A nobeno zdravilo ni bilo enako prvemu. Nazadnje sta z Gregorjem omi ponudila zdravilo, ki človeka pomanjša, in ona se je skrčila skoraj do nevidnega.

Menim, da smo se med predstavo vsi prijetno zabavali. Všeč so mi dnevi, ko se s sošolci odpravimo v gledališče, saj s tem prijetno popestrimo vsakdanje šolske dni.

Jerca Feguš, 5. c

ZBORNIK O NADARJENIH UČENCIH

Na naši šoli že veliko let posvečamo posebno skrb tudi nadarjenim učencem. Zato ne preseneča, da je kar pet naših učiteljev zastopanih v zborniku z naslovom Vzgojno-izobraževalno delo z nadarjenimi učenci osnovne šole, čigar predstavitev je potekala v četrtek, 8. novembra 2012. V zborniku so svoje članke objavili: David Bedrač, Darija Erbus, Simona Hajnal, Vanja Zebec Drevenšek in Majda Švagan.

Posvet, ki je potekal pod okriljem Zavoda za šolstvo, se je pričel s tiskovno konferenco, na kateri so sodelovale članice uredniškega odbora in Tatjana Vaupotič Zemljič, ravnateljica naše šole. V osrednjem delu pa

smo se predstavili učenci s kulturnim programom in z razstavo modelarskega ter likovnega ustvarjanja. Nastopili smo pa tudi mi, Cvetličniki. Nastopili smo dobro, čeprav bi lahko bilo bolje, kar je bila posledica treme, saj smo igrali med samimi učitelji.

Posveta se je udeležilo veliko mentorjev oz. avtorjev prispevkov ter strokovni delavci iz različnih slovenskih šol, ki so po skupnem predavanju in nagovorih šli še v posamezne delavnice in se seznanili z nekaterimi praktičnimi metodami poučevanja nadarjenih učencev.

Jure Pišek, 8. a, in David Bedrač

● dnevu reformacije

Pred začetkom počitnic smo se v šoli pogovarjali o prazniku, ki smo ga Slovenci praznovali, medtem ko smo bili šolarji na počitnicah.

Zato smo se pri pouku pogovorili o pomenu tega praznika, ki ga praznujemo 31. oktobra. To je dan reformacije. Na ta dan se spominjamo Primoža Trubarja, ki je napisal prvi slovenski knjigi, ki sta se imenovali Abecednik in Katekizem.

Primož Trubar se je rodil v Rašici leta 1508, umrl pa je leta 1586. Star je bil 78 let.

Tega dne se spominjamo zato, ker smo Slovenci dobili svoj knjižni jezik, ki ga uporabljamo za sporazumevanje. V Sloveniji vsi častimo Primoža Trubarja!

Nina Krajnc, 4. b

VESELE PRIGODE

KOSTANJEV PIKNIK

Učenci 5. in 6. razredov, ki obiskujemo ustvarjalne delavnice, smo povabili starše na že tradicionalni jesenski kostanjev piknik. Tokrat se je odvijal na nogometnem igrišču Grajena. Starši so pripravili kostanje in jih sami spekli. Posladkali smo se tudi s pecivom in sadjem.

Najbolj smo se veselili športnih iger. Povabili smo svoje starše, da se nam pridružijo. Ne vemo, kdo se je bolj trudil za zmago, mi,

učenci ali naši starši. Radi se udeležujemo srečanj, ker se dogaja vedno nekaj novega, kar si izmislijo naše mentorice Darija Erbus, Simona Hajnal in Vanja Zebec Drevenšek. Želimo si, da se še večkrat družimo na podoben način.

Učenci 5. razredov

POGLED UDELEŽENKE

V sredo, 17. oktobra 2012, smo učenci 5. in 6. razredov, ki obiskujemo ustvarjalne delavnice, pripravili kosanjev piknik, na katerega smo povabili tudi starše.

Vstopnica je bila polna kosanjev ali pa samo dobra volja. Tam smo počeli veliko zanimivih stvari. Fantje so igrali nogomet, punce smo se lovile in igrale z mojim bratcem, si podajale žogo ...

Nato smo se vsi igrali med dvema ognjema in seveda pekli kosanje, ki so bili zelo dobri. Starši so nas presenetili še s sladkarijami in sadjem. Zatam smo se spet začeli igrati po svoje. In že se je naše druženje približevalo koncu. Počasi smo se vsi odpravili domov. Naše mentorice so bile Darija Erbus, Simona Hajnal in Vanja Zebec Drevenšek, ki se jim zahvaljujem za lepo popoldne.

Zala Senčar, 5. c

LETNA ŠOLA V NARAVI

V mesecu septembru smo vsi peti razredi odšli na morje v letno šolo v naravi v Koper. Peljali smo se z avtobusom. Vozili smo se približno tri ure. Med vožnjo smo se ustavili. Za malico smo dobili štručko in ledeni čaj. Nadaljevali smo vožnjo. Na morju smo bili pet dni. Prispeli smo. Vsi smo bili veseli.

Bili smo v hotelu Žusterna. Razdelili smo se v sobe po dva ali tri. Razpakirali smo svoje stvari in si oddahnili od vožnje. Učiteljica je rekla, naj si spakiramo stvari za bazen. Odšli smo. Tam so bile garderobne omarice, zato smo si lahko stvari zložili noter. Učitelji in učiteljice so preverili, kako znamo plavati. Razdelili so nas v skupine. Začeli smo vaditi plavanje. Plavanje je trajalo približno eno uro in pol. Po plavanju smo šli na večerjo, nato pa v sobo ter spat. Zbujali so nas ob sedmih zjutraj. Po zajtrku smo spet odšli na plavanje. Pri bazenih je bil tudi moder tobogan. Lahko smo se spuščali po njem.

Vsak večer smo morali napisati spis, kaj smo ta dan počeli. V letni šoli v naravi smo imeli tudi kros. Proga je bila kar dolga. Vsi smo bili zadihani, ko smo prispeli na cilj. Ta dan smo se lepo oblekli, ker smo imeli plesni večer. Vsi smo bili presenečeni. Zabava se je začela in mi smo začeli plesati. Vsak razred je moral nekaj zaplesati ali zapeti.

Predzadnji dan je bil najlepši, ker smo se peljali z ladjico v Piran, kjer smo si ogledali akvarij. V njem sta bila dva mala morska psa, različne vrste rib, morski ježki in morske zvezde. Zunaj je bila tudi majhna tržnica, kjer si si lahko kupil kakšen spominek. Bili smo tudi na sladoledu. Zadnji dan smo šli na večerni sprehod. Imeli smo vodičko, ki nam je razkazala mesto Koper.

Teh pet dni na morju nam je zelo hitro minilo in vrnili smo se domov. Bilo nam je zelo lepo!

Minea Malek, 5. a

GLASOVI TUJINE

POZDRAVI Z DUNAJA

14. septembra 2012 smo se devetošolci odpravili na končni izlet, na Dunaj. Zbrali smo se ob šesti uri zjutraj in se počasi odpravili na pot. Pot je bila dolga, imeli smo tudi postanke za malico.

Ko smo prispeli na Dunaj, smo si najprej ogledali дворец Schönbrunn, nato pa še živalski vrt. Tam nam je bilo zelo všeč. Imeli smo veliko prostega časa. Videli smo veliko različnih in zanimivih živali. Sprehodili smo se

tudi skozi del mesta in si pogledali "Zlati" spomenik Johanna Straussa. Po dolgem sprehodu pa smo si le privoščili zasluženo kosilo.

Dogajale so se vsemogoče stvari ... Bili so prelepi trenutki. Veselja ni manjkalo ne na avtobusih ne na zadnjih postajališčih. Izlet se je prehitro končal, ko smo prispeli v Ptuj večernih urah. Bilo je nepozabno!

Ema Jožič in Evelin Ljubša, 9. b

O TEM IN ONEM ...

Zaključek projekta SIMBIOZ@

V petek, 19. oktobra, se je zaključil vseslovenski projekt Simbioz@, ki je letos potekal že drugič in tako ponovno povezal dve generaciji. V duhu medgeneracijskega sodelovanja in prostovoljstva je v petih dneh potekal na več kot 300 različnih lokacijah po Sloveniji. Na delavnicah so odkrivali osnove računalništva in raziskovali, kaj računalnik je in kako napisati besedilo, pokukali so v svet interneta ter brskali po njem, seznanili so se z elektronsko pošto in ustvarili elektronski naslov, skočili so v svet socialnih omrežij in se поблиže spoznali z omrežjem Facebook ter si pogledali, kako deluje mobilna telefonija.

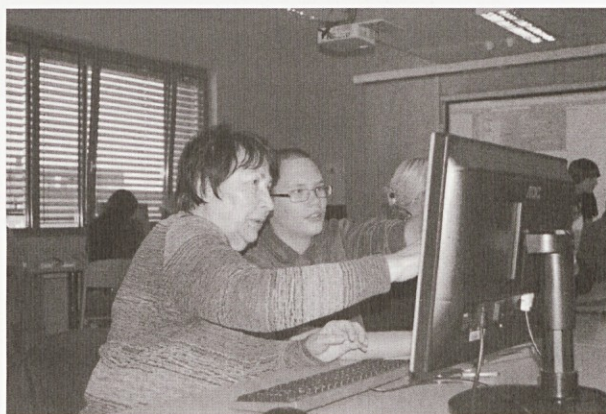
Projekt, ki je prejel nagrado Evropskega parlamenta Državljan Evrope, je lani poskrbel za kar 96% zadovoljnih udeležencev in 93% samozavestnih uporabnikov računalnika. Tudi letos so mladi v duhu prostovoljstva delili svoje znanje in starejše popeljali v svet računalništva in mobilne telefonije.

V 300 Simbioz@ učilnicah po Sloveniji je sodelovalo kar 8283 ljudi – 3250 prostovoljcev, ki je poučevalo 5033 udeležencev. Na naši šoli je obiskovalo delavnice 25 starejših, 18 prostovoljcev učencev, 8 odraslih učiteljev, 2 študentki in 1 dijak. Skupaj smo preizkušali našo potrpežljivost, sklenili smo mnoga nova

medgeneracijska poznanstva in, najpomembneje, dvignili raven računalniške pismenosti med starejšimi, med mladimi pa smo obudili vrednote prostovoljstva.

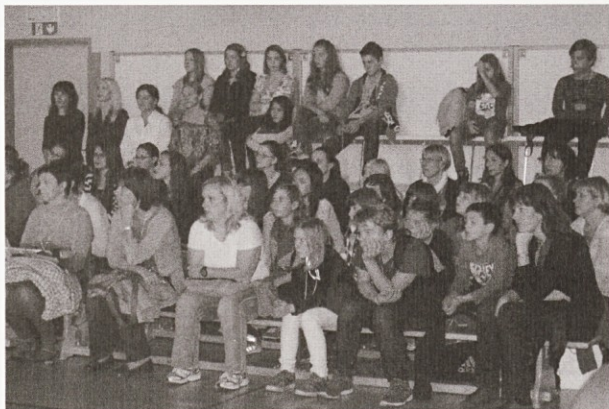
Trenutki, ko lahko zase in za druge storimo dobro delo oziroma jim le polepšamo dan, so zato še toliko bolj dragoceni. Simbioz@ e-pismena Slovenija je eden takšnih trenutkov, saj je združeval posameznike, ki se v drugačnih okoliščinah morda nikoli ne bi srečali.

Hvala, ker ste bili z nami in ker ste bili del največjega prostovoljskega projekta tega leta!

Sonja Pučko in Matej Sužnik

Srečanje vrstniških mediatorjev v Mariboru

25. oktobra 2012 smo se vrstniški mediatorji naše šole skupaj z mentoricama udeležili srečanja mediatorjev iz Ptuja in Maribora, ki ga je tokrat prirejela OŠ Angela Besednjaka

Maribor. Na začetku nam je sodnica, ki je tudi poklicna mediatorica na sodišču v Mariboru, predstavila svoje delo in nas seznaniila s tem, kako je biti poklicni mediator. Nato smo se razdelili v skupine, v katerih so potekale različne dejavnosti. Na koncu so nas pogostili in razveselili s pečenimi kostanji.

Srečanje je bilo zanimivo, zato komaj čakam na podobna druženja z mediatorji iz drugih šol.

Klara Voda, 8. b

EVAKUACIJA - VAJA 24. 10. 2012

V sredo, 24. 10. 2012, smo imeli gasilske vaje. Vsi smo bili neučakani. Ko nam je Tadej povedal, da so gasilske vaje, smo bili zelo veseli. Obuti smo šli v jedilnico. Po malici smo šli v razred. Potem nam je učiteljica rekla, da gremo v telovadnico. Zelo smo bili presenečeni. Sprva nisem verjel, ampak bilo je res, šli smo v telovadnico. Tam smo se zaprli v slačilnico in začeli peti. Učiteljica nam je povedala, da smo dobili posebno nalogo. Gasilci so izpustili plin. Veliko se jih je ustrašilo, da je dim, vsaj vonjalo se je tako. Nato smo se spet preobuli v čevlje. Začeli

smo si pripovedovati šale, na kar smo zaslišali gasilce, kako odpirajo vrata. Odprli so še naša vrata. Močno smo se prestrašili. Gasilec je s svojo gasilsko opremo izgledal kot muha.

Bilo je veliko gasilcev. Prvi, ki je »vdrl«, nas je vodil, druga dva pa sta stala vsak pri svojih vratih. Tako so nas vodili na zbirno mesto, kjer so bili učenci drugih razredov. Na koncu smo si ogledali gasilska vozila in opremo.

Tim Fijačko, 3. c

SKUPAJ ZMOREMO VEČ - UČENCI 5. B MENTORJI UČENCEM 1. B

V letošnjem šolskem letu smo se odločili za projekt Sodelovanje med učenci 1. b in 5. b. Skupaj počnemo mnogo zanimivih, veselih in poučnih stvari, od športne vzgoje do skupnih športnih dni, kulturnih predstav, pripravili smo celo skupno kulturno točko.

Eni in drugi učenci se sodelovanja veselijo, radi delajo skupaj in se drug od drugega tudi učijo, so strpni, prijazni in pridobivajo ključno kompetenco današnjega časa, to je delati v timu.

Mentorice: Susane Berden in Arlena Bosnar Krajnc, 1. b,
ter Jožica Repič in učenka Klara Megla, 5. b

PEKA KRUHA

V sredo, 14. 11. 2012, smo učenci 6. a razreda s pomočjo učiteljice Petre Zafošnik pripravili oziroma pekli štiri vrste kruha. Še pred začetkom smo se razdelili v štiri skupine. Vsaka je pekla eno vrsto kruha. Spekli smo rženi, koruzni, čebulni in beli kruh. Bil sem v skupini, ki je pekla koruzni kruh. Za peko smo potrebovali: moko, vodo, kvas, sol in sladkor. Začeli smo tako, da smo izmerili 2 decilitra mlačne vode, dodali še pol kocke kvasa in eno žlico sladkorja. Vse to smo dobro premešali in pustili stati 10 minut. Nato smo v večjo skledo vlili pol litra mlačne vode in 1 deciliter olja. K temu smo dodali še kvasovec. Mešali smo tako dolgo, dokler ni testo odstopilo od roba. Testo smo pustili stati pol ure.

Po končanem postopku priprave nam je učiteljica vsakemu vrezala enako količino testa, ki smo ga lahko oblikovali po želji. Na koncu smo kruh poskusili, in ker je bil izvrsten, tudi pojedli. Naredili pa smo še eno skupinsko fotografijo!

Nik Majal, 6. a

TEKMOVANJE IZ ZNANJA LOGIKE 2012

Šolsko tekmovanje iz znanja logike je potekalo v petek, 28. septembra 2012, ob 13. uri. Tekmovanja so se udeležili učenci od 1. do 9. razreda. Na šolski ravni je tekmovalo 232 učencev naše šole. Bronasto priznanje je osvojilo 130 učencev. Na državno tekmovanje iz znanja logike se je uvrstilo 13 učencev.

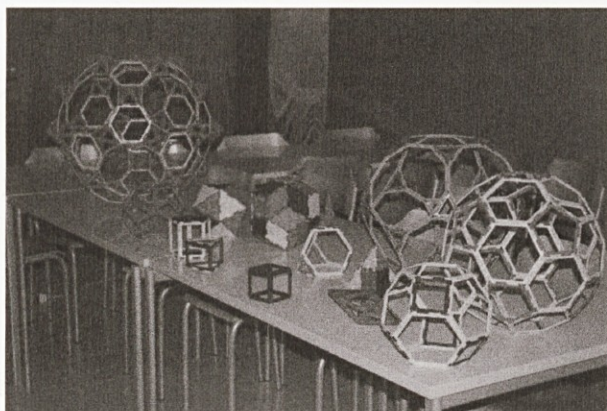
Učenci, ki so se uvrstili na državno tekmovanje: 7. razred: Anamarija Uršič, Kaja Bračič, Aljaž Simonič, Julija Menoni, Erleta Berisha, Klara Vrabl, Barbara Kukec in Tjaša Lorbek; 8. razred: Aljaž Kokol in Maksim

Jabločnik; 9. razred: Petra Toplak, Andrej Toplak in Matic Rašl.

Državno tekmovanje je bilo v soboto, 20. oktobra 2012, v Osnovni šoli Markovci. Po naporni soboti pa so prišli tudi rezultati z državnega tekmovanja. Učenka Anamarija Uršič je osvojila 7. mesto v državi med učenci 7. razredov, in s tem zlato priznanje iz znanja logike na državnem tekmovanju. Bravo!

Julija Menoni, 7. c

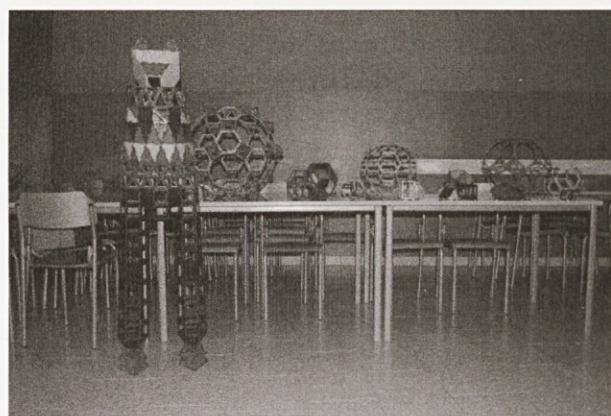
ŠOLSKO IN DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ RAZVEDRILNE MATEMATIKE

Šolsko tekmovanje iz razvedrilne matematike je na naši šoli potekalo v petek, 21. 9. 2012. Na tekmovanje so se prijavili številni učenci od šestega do devetega razreda osnovne šole. Veliko učencev je osvojilo bronasto priznanje. Med tem šest učencev iz devetih razredov, šest učencev iz osmih razredov, trije učenci iz sedmih razredov in sedem učencev iz šestih razredov. Žal je lahko napredoval le eden učenec iz vsakega razreda, vendar pa se nas je mnogo odlično odrezalo.

Državno tekmovanje iz razvedrilne matematike je potekalo v soboto, 27. 10. 2012, in sicer na kar štirih lokacijah v državi

Sloveniji. Udeležilo se ga je okrog 360 učencev. Letos pa je prav naša šola bila organizatorica tekmovanja za severovzhodno Slovenijo. Našo šolo so zastopali 4 učenci. Vsi štirje tekmovalci so prejeli srebrno priznanje, učenki Sara Glatz in Anamarija Uršič pa tudi zlato priznanje iz razvedrilne matematike.

Učenka Anamarija Uršič je za zlato priznanje dobila 3. nagrado.

Nuša Vučinić in Lucija Svenšek, 9. a

TEHNIŠKA FACA

Žan Muhič je že vrsto let zelo uspešen modelar. Je zelo ustvarjalen in potrpežljiv. Že drugo leto zapored sodeluje pri projektu GO-CAR-GO, pa tudi svoje nadaljnje izobraževanje bo nadaljeval v tehniški smeri. Pripravili smo mu nekaj vprašanj, na katere je prijazno odgovoril.

Kako dolgo te veseli delo s tehniškim ustvarjanjem in kdo te je navdušil za to?

To delo me veseli že od malega. Navdih sem večinoma našel sam, nekaj pa sta mi ga dala tudi moj oče in dedek.

Ker tudi letos sodeluješ pri enem največjih tehniških projektov ... kako so potekale vse priprave?

Posebnih priprav na letošnji GO-CAR-GO ni bilo veliko, ker smo lani izdelovali katapult, zato so vse ideje nastale že med počitnicami ali pa sproti letos.

Si sodeloval še pri kakšnih drugih tovrstnih projektih?

Sodeloval sem še pri mnogo drugih stvareh, npr. izdelavi makete šolskega atrija, pri GO-CAR -GO pred dvema letoma in izdelavi katapulta.

Večino tega dela poteka v okviru pouka oz. modelarskega krožka. Ali si kdaj kaj izdeloval tudi v prostem času?

V glavnem v okviru pouka, velikokrat pa tudi po in pred poukom.

Ali imaš še kakšne druge obveznosti?

Da, moja druga obveznost je nogomet.

Kje se boš šolal naprej? Že imaš kakšne cilje?

Naprej bom šel v šolo s programom, ki me zanima, se pravi táko, kjer se ukvarjaš z lesom.

Prispevek je pripravila Evelin Ljubša, 9. b

EKOŠOLANI

Ker se na naši šoli že celo desetletje zavedamo, da je od nas samih odvisno, ali bomo svojo skrb za okolje razvijali ali jo preprosto prezrli, bomo tudi v tem šolskem letu vsi učenci in zaposleni na naši šoli skrbeli za ekološko ozaveščanje nas samih in bližnje okolice ter se zavzemali za odpravljanje morebitnih ekoloških problemov. Vestno bomo skrbeli predvsem za ločeno zbiranje

odpadkov. Odpadki so namreč glavni razlog onesnaženosti našega planeta in vsako ne-ločevanje in ponovna ne-uporaba pomenita dodatno veliko breme tako naravi kot ljudem, ki si jemljemo pravico do koriščenja njenih darov. Zbiramo in recikliramo tudi izrabljene tonerje in kartuše, star papir ter zamaške, s katerimi še na prav poseben način pomagamo ljudem v stiski.

V oktobru smo izpeljali dve zelo uspešni humanitarni akciji, in sicer **Dobrodelni sejem igrač** ter **zbiranje živil** ob svetovnem dnevu hrane in mednarodnem dnevu boja proti revščini.

Zbrane igrače smo podarili Centru za socialno delo Ptuj ter Rdečemu križu Ptuj.

Zbrana živila smo podarili družinam v stiski. Hvala vsem učenkam in učencem, mamicam in očkom, učiteljicam in učiteljem!

12. novembra smo organizirali **1. šolski ekodan**. Ta ponedeljek so vse učilnice obiskali ekodetektivi z ekofotoreporterjem, ki so pregledali ustreznost ločevanja odpadkov v za to namenjene tri različne koše ter ponovno namestili »semaforizirane« nalepke na stikalih.

EKOŽIVILA

V jedilnici smo dobro, predvsem pa zdravo jedli. Iz ekoživil so nam v kuhinji pripravili vse tri obroke – zajtrk, malico in kosilo. Ponudili so nam jajčni namaz, pirin zdrob s suhim sadjem ter zelenjavno enolončnico z govedino ter skutin cmok z jabolčno čežano.

Še pred desetletjem so le nekateri posamezniki razmišljali o tem, da je biološko oziroma ekološko pridelana hrana veliko bolj kvalitetna od konvencionalno pridelane. Danes je bio in eko zavest prodrla že globoko v zavest slovenske populacije. Pa veste, kakšna je razlika med oznakama bio in eko?

Tržišče preplavlja vedno več izdelkov, ki nosijo različne certifikate kakovosti in

obenem označujejo naravno pridelavo in posebne postopke predelave. Ti postopki so si v podrobnostih lahko različni, usmeritev ter namen certifikatov pa sta povsem enaka. BIO in EKO oznake označujejo enako, in sicer ekološko pridelavo in predelavo ter s tem višjo kakovost hrane, ki vsebuje več vitaminov in mineralov ter ostalih hranilnih snovi.

našega krožnika. Zato običajno ne moremo kupiti izdelkov eko-kmetije na drugem koncu sveta, saj transport močno obremenjuje okolje.

Eko-hrana »zraste« na eko-kmetijah. Eko-kmetijstvo prideluje zdravo hrano in obenem manj obremenjuje okolje. Poraba vode za pridelavo ekološko neoporečne hrane je veliko manjša. Manj je neposredne obremenitve zemlje zaradi odsotnosti vseh strupov, ki smo jih vajeni pri konvencionalni pridelavi. Eko-kmetija pridelava manj odpadkov in porabi manj energije za pridelavo enake količine hrane. Ekološko kmetijstvo teži tudi k bolj vzdržnemu in ekološkemu preostanku poti, ki jo eko-hrana naredi od kmetije do

Skozi vse leto bodimo EKO-osveščeni. Ob uživanju zdrave prehrane pravilno ločujemo odpadke in varčujemo z dragoceno energijo, da poleg svojega lastnega ohranimo tudi zdravje našega skupnega planeta.

Petra Vujnovič in Jasmina Petek,
koordinatorki EKOŠOLE

ZADNJA STRAN

ZMAGALI SMO SKUPAJ!

Drage učenke, učenci, učiteljice, učitelji, starši, babice, dedki, prijatelji naše šole.

Pred dobrimi desetimi dnevi smo se aktivno vključili v nagradno igro Elan ustvarjalnica z željo, da v nagradni igri zmagamo in osvojimo 15 parov smuči. Takrat nismo niti slutili, da nam bo uspelo povezati toliko ljudi v skupnem prizadevanju za naš cilj.

Največja zasluga gre naši učiteljici, gospe Simoni Lozinšek, ki je akcijo vodila. Skupaj z njo smo mnogi zaposleni aktivno glasovali, doma so glasovali učenke in učenci, organizirali smo skupino otrok, ki je v soboto dopoldan nabirala glasove v računalniški učilnici, v pripravljenosti smo imeli dežurno službo učiteljev, ki bi ponoči glasovali, če bi se nam drugouvrščeni začeli nevarno približevati, pripravljeni smo imeli dve skupini otrok za dežurstvo v torek popoldan, če bi bilo potrebno. Po e-pošti, po telefonu in osebno so nas o glasovanju in podpori obveščali starši in stari starši, ki so pohvalili naše prizadevanje v akciji in nam pomagali pri glasovanju. Tudi delavci in učenci drugih ptujskih šol so nam priskočili na pomoč.

Dosegli smo dvoje: dobili smo 15 parov smuči za otroke, in še pomembneje, uspeli smo združiti mnoge v skupni akciji, ki ste dokazali pripadnost šoli. In na to slednje sem kot ravnateljica še posebej ponosna.

Iskrena hvala vsem, ki ste pomagali, da smo skupaj zmagali.

Tatjana Vaupotič Zemljič, ravnateljica

JESENSKE POČITNICE

Jesenske počitnice so se začele takole. Vam povem? Na začetku, v soboto, je zapadlo veliko snega. Tega smo se vsi zelo razveselili. Še dobro, da je ati imel dopust, da smo se takoj zjutraj skupaj odpravili ven. Kotalili smo velike kepe in jih spuščali po hribu. Z bratcem sva se tudi sankala in kepala. V naslednjih dneh je sneg skopnel. Takrat smo kolesarili po naši vasi. Včasih smo se ustavili pri sosedovih ovčkah in konjičku. Za noč čarovnic smo izrezali veliko bučo in v njej prižgali svečo. Buča je najbrž prestrašila vse, ki so se sprehajali mimo. Skoraj vsak dan smo šli na sprehod v gozd. Zelo sem se razveselila povabila v kino. Teta Nataša, mami, bratranec Matija, bratec Jurij in jaz smo se peljali v Maribor, kjer smo si ogledali celovečerno risanko Hotel Transilvania.

Med počitnicami sem veliko brala in pomagala pri domačih opravilih. Počitnice so zelo hitro minile, saj se je zgodilo veliko zanimivega. Zelo sem uživala, najlepše pa je bilo, ko smo bili vsi skupaj doma.

Martina Farič, 3. b

Srečno 2013

Srečno 2013